

Józef Maroszek - prace badawcze, konstrukcyjne i publikacje

Konstrukcje – karabin przeciwpancerny wz. 35 (Ur-2)

Konstruktor ze swoim karabinem

Prototyp karabinu przeciwpancernego zaprojektowanego przez Józefa Maroszka został wykonany i przebadany w 1935 r. W tym samym roku broń została przyjęta na uzbrojenie wojska. Karabin miał kaliber 7,92 mm i specjalnie dla niego zaprojektowany nabój ze znacznie powiększoną łuską w porównaniu ze zwykłym nabojem karabinowym. Nabój nosił oznaczenie DS 7,92 mm x 107 i miał pocisk z rdzeniem ołowiowym. Dzięki dużej prędkości (1250 m/s) pocisk, odkształcając się na płycie pancernej, powodował wybitcie „korca” o średnicy 15 do 20 mm (efekt Gerlicha), który raził załogę pojazdu pancernego. Przebijał on z odległości 300 m płytę o grubości 15 mm, a z odległości 100 m – 33 mm. Karabin był bronią powtarzalną z zamkiem ślizgowo-obrotowym, będącym geometrycznie powiększoną kopią zamka z karabinu kp-32. Karabin został wyposażony w wysokosprawy hamulec wylotowy znacznie zmniejszający odrzut broni. Magazynek karabinu mieścił 4 naboje.

Karabin przeciwpancerny wz. 35 (Ur-2)
Zdjęcie Łukasz Skoczek. Zamieszczono za zgodą WCEO

Hamulec wylotowy
Zdjęcie Łukasz Skoczek. Zamieszczono za zgodą WCEO

Dane techniczne:
długość karabinu – 1760 mm
długość lufy – 1200 mm
masa – 9,1 kg
kaliber – 7,92 mm

Nabój DS. 7,92 mm x107

Karabin z otwartym zamkiem
Zdjęcie Łukasz Skoczek. Zamieszczono za zgodą WCEO

Zamek, magazynek i nabój
Zdjęcie Łukasz Skoczek. Zamieszczono za zgodą WCEO